

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.231.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 9694 Pana Posła Dariusza Mateckiego, w sprawie skutków społecznych i zakresu pilotażu czterodniowego tygodnia pracy, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Z przykrością stwierdzam, że na poparcie tezy o rzekomej nieprzystawalności modelu skróconego czasu pracy do polskich norm kulturowych Pan Poseł nie przywołuje żadnego opracowania, ani jakiegokolwiek źródła, które mogłoby ją potwierdzić lub uprawdopodobnić. Brak uprawnomocnienia przydaje twierdzeniu arbitralnego charakteru, a w kontekście rozważań dotyczących rozwiązania, którego celem jest odciążenie polskich obywateli – należących dziś do najdłużej pracujących w Europie - wydaje się niestosowny. Ponadto, zarzut „eksperymentowania na społeczeństwie bez solidnych podstaw analitycznych” jest całkowicie nieuprawniony i domaga się sprostowania.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (MRPiPS) dokonano wnikliwego przeglądu specjalistycznych analiz i raportów sporządzonych w samym resorcie oraz jednostkach podległych (m.in. w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy), jak również danych pozyskanych z zewnętrznych źródeł (raporty krajowe i zagraniczne, relacje podmiotów, które wdrożyły już omawiane rozwiązanie). Przedmiotem przeglądu były relacje między skróconym wymiarem czasu pracy (przy zachowaniu niezmiennego poziomu wynagrodzenia za pracę) i dobrostanem pracowników z jednej, a ich efektywnością i społeczno-ekonomicznymi konsekwencjami świadczenia przez nich pracy w skróconym wymiarze czasowym z drugiej strony. Z raportu stanowiącego podsumowanie wielomiesięcznych prac analityczno-koncepcyjnych wynika, że skrócony czas pracy przynosi liczne korzyści tak pracownikom, jak i pracodawcom.

Trzeba podkreślić, że pracownicy, którzy pracowali krócej, cieszyli się lepszym zdrowiem psychicznym i fizycznym, mieli więcej czasu na samorozwój i stwierdzili wyraźną poprawę równowagi między życiem zawodowym i prywatnym. Przeprowadzone analizy wykazały też, że zatrudniający ich pracodawcy odnotowali poprawę efektywności wykonywanej przez nich pracy, spadek absencji chorobowych i wyjść prywatnych oraz wypadków przy pracy. Co więcej, stawali się bardziej konkurencyjni, a rotacja zatrudnianych przez nich pracowników znacząco zmalała.

Do 30 czerwca 2025 r. ogłoszone zostaną zasady pilotażu skróconego czasu pracy. W kolejnych miesiącach będzie trwał nabór do programu. Uczestnictwo w pilotażu jest w pełni dobrowolne i pozwoli zainteresowanym pracodawcom na przetestowanie różnych, dostosowanych do specyfiki prowadzonej przez nich działalności, form wprowadzania

skróconego czasu pracy. Pilotaż jest pierwszym tego typu programem w naszej części Europy. Jego realizacja potrwa minimum 15 i nie dłużej niż 18 miesięcy.

Projekt ustawowego wprowadzenia skróconego czasu pracy odpowiada żywotnym potrzebom społecznym. W obliczu kryzysu demograficznego powstaje konieczność zachęcania potencjalnych rodziców do zakładania rodzin, a krótsza praca oznacza więcej czasu również na życie rodzinne i wychowanie dzieci. Skutki zmian w strukturze wiekowej polskiego społeczeństwa są coraz dotkliwiej odczuwane w wielu branżach, zwłaszcza tam, gdzie kluczowe jest zachowanie pracowników starszych i doświadczonych. Również tej grupie trzeba stworzyć warunki motywujące do jak najdłuższego utrzymywania aktywności zawodowej. Skrócenie czasu pracy stanowi rozwiązanie, które może w tym zakresie odegrać istotną i pozytywną rolę.

Ustawowo krótszy względem 40 godzinowego tygodniowego modelu czas pracy obowiązuje we Francji (35 godzin tygodniowo), Belgii (38 godzin tygodniowo) i Danii (37 godzin tygodniowo). Są to gospodarki cieszące się wysokim poziomem rozwoju, wysokim PKB oraz wzrostem gospodarczym.

Od momentu wprowadzenia skróconego czasu pracy PKB Francji per capita wzrosło o 81%. Trend wzrostu PKB do momentu światowego kryzysu finansowego w 2008 r. utrzymywał się na poziomie ponad 3%, następnie 2%, aż w ostatnich latach po pandemii sięgnął 5%. Wzrost PKB z parytetem siły nabywczej w latach 1990-1999 utrzymywał się średnio na poziomie 3,7%, a w latach 2000-2023 3,8%. Przywołane wskaźniki pokazują dobitnie, że wprowadzenie skróconego czasu pracy nie odbiło się negatywnie na francuskim wzroście gospodarczym.

Przebieg pilotażu skróconego czasu pracy będzie na bieżąco monitorował Zespół ds. Skróconego Czasu Pracy, który zostanie powołany w MRPiPS. Członkowie zespołu będą udzielać wsparcia organizacyjnego, na bieżąco analizując przesyłane dane i zgłaszane uwagi. Po zakończeniu pilotażu zespół przygotuje konkretne propozycje legislacyjne oraz rekomendacje dotyczące ich wdrożenia, uwzględniające specyfikę poszczególnych branż i sektorów gospodarki.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/